उभी तौ परमेष्ठासावुभी युद्धविशारदी। उभी चास्त्रविदां मुख्यावुभी युद्धं विचेरतुः ॥ ५१॥ उभी कि येन व्रजतो बभुस्तेन शरोर्मयः। ऊर्मयः श्वसनाविद्वा भीमाः सागर्योरिव ॥ ६०॥ **श्र**य संसक्तरुस्तस्तु रावणो लोकरावणः। नाराचमालां रामस्य ललाटे प्रत्यमुञ्जत ॥ ६१ ॥ रौद्रचापप्रमुक्तां तां नीलोत्पलमयीमिव । शिरसा धारयन् रामो न व्यथां प्रत्यपद्यत ॥ ६२॥ ततस्वभिजपन् मल्लं रौद्रमस्त्रमुदीर्यन् । शरांश्चेव समाधत्त रामः क्रोधसमन्वितः ।। ६३ ।। मुमोच च मक्तिताश्चापमाकृष्य वीर्यवान् । रावणस्य रणे रामः शरानग्निशिखोपमान् ।। ६८।। राघवेण विनिर्मुक्ताः कवचे पतिताः शराः । श्रभेखे राज्ञसेन्द्रस्य न व्यथां चिक्रिरे तदा ॥ ६५॥ पुनरेवाष तं रामो रथस्यं राचसेश्वरं । श्रताउयत् परास्त्रेण गान्धर्वेण महाबलः ॥ ६६॥ ते कित्वा शर्त्रपाणि पञ्चशीषी इवीर्गाः। श्वपत्तो विविशुर्भूमिं रावणेन निवारिताः ॥ ६७॥ निरुत्य राघवस्यास्त्रं रावणः क्रोधमूर्च्छितः । श्रासुरं सुमकाघोरमन्यदस्त्रं समाददे ॥ ६०॥